

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE OPENBARE TERECHTZITTING VAN 19 OKTOBER 2011

IN DE ZAAK VAN

1. N. Mohcine, zonder beroep, geboren te Sint-Niklaas op (...),
wonende te 2850 Boom, (...);
2. D. W. Lindsey, zonder beroep, geboren te Antwerpen op (...),
wonende te 2850 Boom, (...);
3. Z. Fanida, zonder beroep, geboren te Ksar EI Kebir (Marokko) op (...),
wonende te 2850 Boom, (...);

Verdacht van : te 9100 Sint-Niklaas op 20 maart 2009 :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of aan de uitvoering rechtstreeks medegewerkt te hebben of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet had kunnen gepleegd worden.

A. De eerste :

Onder een bevel of onder een voorwaarde, mondeling, D. B. Peter en D. V. Katrien te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf is gesteld.

B. De tweede :

Slagen te hebben toegebracht aan E. Michel, inspecteur bij de lokale politie te Sint-Niklaas, agent, drager van het openbaar gezag, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, met de omstandigheid dat de slagen, bloeduitstorting, verwondingen of ziekte veroorzaakt hebben.

C. De eerste, de tweede en de derde :

Tegen een agent van de administratieve of gerechtelijke politie, namelijk E. Michel op het ogenblik van de feiten inspecteur, bij de lokale politie van Sint-Niklaas, drager van de openbare macht, wanneer hij handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, weerspanning zijnde elke aanval, elk verzet met geweld of bedreiging te hebben gepleegd, de weerspanning door verscheidene personen maar zonder voorafgaande afspraak gepleegd zijnde.

D. De eerste :

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan D. B. Peter, het misdrijf gepleegd zijnde met als één der drijfveren de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke stand, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap of een fysieke eigenschap.

E. De eerste

Door gebaren of zinnebeelden, D. B. Peter te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf is gesteld.

F. De derde :

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan D. B. Peter.

1. Procedure

De rechtbank nam kennis van :

- de dagvaarding waarmee de zaak bij deze rechtbank werd aanhangig gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 21 april 2010;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging,

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 21 september 2011, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen :

- * het Openbaar Ministerie in de persoon van B. Van den Branden, Substituut-procureur des Konings, in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- * de beklaagden in hun antwoorden en verdediging, de eerste en de tweede bijgestaan en de derde vertegenwoordigd door hun raadsman mr. F. Van Royen, advocaat te Sint-Niklaas.

2. Gegrondheid strafvordering

Op 20 maart 2009 werden E. Michel, en Dellaert Stijn, beiden inspecteur in de politiezone Sint-Niklaas, opgeroepen voor een mogelijke winkeldiefstal in de winkel D.A. in Sint-Niklaas.

Ter plaatse aangekomen belette eerste beklagde N. Mohcine hen om hun onderzoek te voeren. Hij kon blijkbaar niet verdragen dat de verbalisanten eerst met de oproeper wensten te spreken.

Om hem te kalmeren besloten de verbalisanten hem in het dienstvoertuig te zetten.

Op dat ogenblik werden de verbalisanten evenwel in de rug aangevallen door D. W. Lindsey , de vriendin van eerste beklagde. Zij sloeg en krabde de verbalisanten en spuwde hen in het gezicht.

D. B. Peter, verantwoordelijke van de winkel, verklaarde dat zijn collega D. V. Katrien hem op 20 maart 2009 omstreeks 16u40 kwam roepen om reden dat een vrouw, later geïdentificeerd als Z. Fanida, zich verdacht gedroeg.

Toen de vrouw, samen met haar twee dochters voorbij de kassa was gegaan sprak D. B. Peter haar aan en vroeg haar om de zak van haar vest te tonen.

De vrouw zei hem de politie te bellen.

Op dat ogenblik kwam een jongen aangelopen, hij stampte en bedreigde D. B. Peter en spuwde hem in het gezicht. Hij zei ondermeer dat hij maar moest wachten tot de politie weg was en dan wel zou zien wat er ging gebeuren. Hij noemde hem Janet, strandjanet, hond en racist.

Ook Z. Fanida, duwde D. B. Peter waarna N. Mohcine met zijn moeder naar hun auto stapte.

Toen D. B. Peter hen vroeg in de buurt te blijven tot de aankomst van de politie werd hij door N. Mohcine gestampt.

Ook in de wachtzaal van de politie, alwaar D. B. Peter en D. V. Katrien dienden te wachten om een verklaring af te leggen, werden zij door N. Mohcine nog bedreigd en uitgescholden.

D. V. Katrien bevestigde de verklaring van D. B. Peter:

Zij verklaarde ondermeer : " U (D. Stijn, inspecteur) verzocht de man even te wachten en op afstand te blijven. Dit deed de man echter niet en kwam naar u toe. Hij riep o.a: dat hij niet als een hond wou behandeld worden, zei dat uzelf een kind was en dat de politie racisten waren omdat zij hem niet eens aanhoorde. Dan begon de man te schelden tegen u. Waarop u hem aanmaande rustig te blijven, waardoor hij nog agressiever werd. Ook de vrouwen moeiden zich bij het gebeuren; De oudere vrouw gooide haar handtas bruusk op de grond naar u toe en riep iets wat ik niet kon verstaan. Mijn collega en ik hielden ons afzijdig. U kwam naar ons toe waarop de man achter u aankwam en nog steeds op luide en agressieve en dreigende wijze zich tot u richtte; Hierop ging u terug naar de man en zei op een duidelijke en kordate manier dat hij zich rustig diende te houden. U begeleidde de agressor aan de arm mee naar de combi., de vrouwen volgden al roepend. De man kwam dan weer dreigend voor u staan en begon te duwen. Hierop hebt u de man vastgegrepen langs achter waarop de vrouwen op een hysterische manier de man trachtte los te krijgen. Uw collega kwam

tussenbeiden waarop de vrouw met hoofddoek volledig doorsloeg. Zij sprong op uw collega zijn rug en maakte wilde slaande bewegingen naar uw collega toe. "

B. Freddy, getuige van de feiten op de parking voor D. A., verklaarde gezien te hebben hoe een jongeman, zijnde eerste beklaagde, D. B. Peter bedreigde en een gebaar maakte dat hij hem de keel ging oversnijden. Dat hij hem tevens bedreigde dat hij zijn tanden ging uitslaan en hij hem wel zou vinden. Hij noemde D. B. Peter een racist.

Op het ogenblik dat de politie toekwam ontstond er een schermutseling. Toen de politiemensen de man naar hun dienstvoertuig brachten kwam een jonge vrouw, tweede beklaagde tussen. Zij begon de verbalisanten te krabben en te slaan.

Dat gelet op de gegevens uit het strafdossier waaronder de verschillende verklaringen zoals voornoemd, het de rechtbank bewezen voorkomt dat eerste beklaagde zich schuldig maakte aan tenlastelegging A, C, D en E; tweede beklaagde zich schuldig maakte aan tenlastelegging B en C en derde beklaagde zich schuldig maakte aan tenlastelegging F.

Dat wat tenlastelegging C lastens derde beklaagde weerhouden betreft, het openbaar ministerie ter terechtzitting stelde dat deze tenlastelegging lastens Z. Fanida niet bewezen is zodat zij hiervoor dient te worden vrijgesproken.

3. De straftoemeting

De verschillende feiten omschreven onder de hiervoor vermelde tenlasteleggingen A, C, D en E lastens N. Mohcine, de tenlasteleggingen B en C lastens D. W. Lindsey, zijn telkens de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten beschouwd worden en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens wat elk van de verdachten betreft, slechts één straf te worden uitgesproken,

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van het bewezen verklaarde feit, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals die blijkt uit het strafrechtelijke verleden, zijn gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover bekend.

De feiten vertonen een objectieve ernst.

De door beklaagden gepleegde feiten zijn zwaarwichtig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van hun medemens,

Beklaagden stelden zich agressief op, gedrag dat verwerpelijk is en niet kan worden getolereerd in een geciviliseerde samenleving.

De straftoemeting moet echter niet enkel de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de generale en speciale preventie, De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

Eerste beklaagde N. Mohcine is thans 29 jaar en hij liep reeds verschillende strafrechtelijke veroordelingen op, ondermeer voor het plegen van weerspanningheid en het toedienen van slagen en verwondingen.

Tweede beklaagde D. W. Lindsey is thans 26 jaar en zij beschikt nog over een blanco strafregister.

Derde beklaagde Z. Fanida is thans 60 jaar en haar werd reeds tweemaal, voor het toebrengen van slagen en verwondingen en voor smaad, de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling verleend.

Ter realisering van de vermelde doelstellingen van de straftoemeting komt het opleggen van een hoofdgevangenisstraf en een geldboete, met uitstel van tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf in hoofde van beklaagden noodzakelijk voor. De rechtbank hoopt alzo beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst opnieuw aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor de opgelegde gevangenisstraf, zoals in het dictum van dit vonnis nader bepaald.

Als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf dienen beklaagden te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 een bedrag bedraagt van 25,00 euro, te vermeerderen met 45 opdecimen tot 137,50 euro, ongeacht de datum van het bewezen verklaarde feit, deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding is voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling. Zij heeft een eigen karakter en is geen straf (Cass. 09/11/1994, J.T. 1995, 214, navolgbaar). Zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dagtekenen van voor de inwerkingtreding van de wetsbepalingen, die de rechter ertoe verplichten die vergoeding aan iedere veroordeelde op te leggen. Artikel 2 Swb. is op die bijdrage niet toepasselijk. Krachtens artikel 6, eerste alinea, van de Programmawet il van 27.12.2006 en de artikelen 77, tweede lid en 79 van het Koninklijk Besluit van 27.4.2007, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, bedroeg deze vergoeding (na indexatie) 30,69 euro. Bij arrest van de Raad Van State dd. 17/12/2008 (Nr. 188.928) werd dit K.B. vernietigd (B.S. 02/02/2009, 7548). De bepalingen van het vroegere algemeen reglement in strafzaken blijven toepasselijk. Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28/12/1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, blijft de beklaagde veroordeeld tot betaling van een forfaitaire vergoeding. Het bedrag ervan bedraagt actueel (ingevolge indexatie voorzien in artikel 148 K.B. 28/12/1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131bis (B.S. 16/02/2011)) € 31,28.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

art. 11, 12, 14, 22, 31 tot en met 37, 40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

art. 162, 179, 182, 184, 185, 191, 189, 190, 190ter, 194 en 195 van het Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 50, 65, eerste lid, 66 en 100, 327, 280, 281, 269, 271, 274, 392, 398, 329, 405 quater van het Strafwetboek;

art. 1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten;

art. 28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993; art 58 van het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden; art. 91 van het KB van 28 december 1950;

Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, art. 1, 8, 14 § 1;

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE, OP TEGENSPRAAK,

Spreekt derde beklaagde Z. Fanida vrij voor tenlastelegging C

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT eerste beklaagde N. Mohcine voor tenlasteleggingen A, C, D en E samen tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van ZES MAANDEN en een GELDBOETE van HONDERD EURO, verhoogd met 45 decimen (x 5,5) of 550,00 euro:

GELAST gedurende een termijn van drie jaar GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de opgelegde hoofdgevangenisstraf;

ZEGT voor recht dat overeenkomstig artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964, het uitstel van rechtswege wordt herroepen ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 30 dagen;

VEROORDEELT tweede beklaagde D. W. Lindsey voor tenlasteleggingen B en C samen tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van VIER MAAND en een GELDBOETE van HONDERD EURO, verhoogd met 45 decimen (x 5,5) of 550,00 euro;

GELAST gedurende een termijn van drie jaar GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de opgelegde hoofdgevangenisstraf;

ZEGT voor recht dat overeenkomstig artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964, het uitstel van rechtswege wordt herroepen ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 30 dagen:

VEROORDEELT derde beklaagde Z. Fanida voor tenlastelegging F tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van EEN MAAND en een GELDBOETE van HONDERD EURO, verhoogd met 45 deciemmen (x 5,5) of 550,00 euro;

GELAST gedurende een termijn van drie jaar GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de opgelegde hoofdgevangenisstraf;

ZEGT voor recht dat overeenkomstig artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964, het uitstel van rechtswege wordt herroepen ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 30 dagen;

Bijdragen — vergoeding - kosten

SPREEKT in' hoofde van de beklaagden de verplichting uit om ELK EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de veroordeelden ELK bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van € 31,28 overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

VEROORDEELT de beklaagden solidair tot de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van 82,04 euro;

HOUDT de burgerlijke belangen AAN overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S., 03 mei 2005);

ALDUS UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING VAN NEGENTIEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN ELF

Aanwezig :

V. Rober, Ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
B. Van den Branden, substituut- Procureur des Konings,
M. De Wit, Griffier

M. DE WIT

V. ROBER